

Balassi Bálint

KÖNYÖRÖG ISTENNEK, HOGY BUJDOSÁSÁBAN VISELJE KEGYELMESEN GONDJÁT, S TERJESSZE IS REÁ ÚJOBB ÁLDÁSÁT

[az nótája az "Régi siralmas"]

- 1 Kegyelmes Isten, kinek kezében
 életemet adtam,
Viseld gondomat, vezérlj utamot,
 mert csak rád maradtam.

- 2 Gyermekségemtől fogván egyedül
 csak tetőled vártam,
Mint atyja után fiú, kiáltván
 könyörögvén jártam.

- 3 Most is csak benned remétségemet,
 Uram, helyhez tettem,
Magam rád hadtam, s rád támaszkodtam,
 tealád vetettem.

- 4 Mi hasznod benne, hogyha veszélre
 jutok kétség miatt,
Kit fiad által hozzád váltottál
 mint fogadott fiat?

- 5 Hallgass meg azért te nagy nevedért
 én könyörgésemben,
Mutasd meg jódot, sok áldásidot
 az én szerencsémben!

- 6 Add meg énnékem én remétségem
 szerint való jódot,
Áldd meg fejemet, ki bízik benned,
 viseljed gondomat!

- 7 Az szép harmatot miként hullatod
tavasszal virágra,
Sok jódot, Uram, úgy hullasd reám,
te régi szolgádra,
- 8 Hogy mind holtomig szívem légyen víg,
téged magasztalván,
Mindenek előtt s mindenek fölött
szent nevedet áldván.
- 9 Ezeket írák az tenger partján,
Oceanum mellett,
Kilencvenegyét mikor jedzettek
másfélezer felett.